

KIÁLTÓ SZÓ

10. évfolyam, 25. szám

A kiskundorozsmai Keresztelő Szent János Plébánia hetilapja

2022. június 19.

Evangelium

...”fiam, mindenem a tiéd”...

(Lk 15,1-3.11-32)

Egy nyugdíjas házaspár azon panaszkodott, hogy nem voltak a városban senkinek olyan gyermekei és unokái, akik annyi imádságot tudtak volna, mint ők. Evés közben is imádkoztak, ha játszottak, dolgoztak és beszélgettek is, mindig különböző imákat mondtak, szinte versenyezve, ki tud többet. Ma egy gyermek és unoka sem jár templomba, vannak, akik a Római Katolikus Egyházból is kiléptek, más vallásúak lettek, vagy egy szektákban találták meg a helyüket.

Nem baj, a gyermekeknek minden szabad. A felnőtteknek semmit sem. A gyermek imádkozhat és veszekedhet, eltékozolhatja a vagyont és hazajöhet. Duzzoghat és szerethet. Mert gyermek. Még nincs készen. Forr, mint a bor. Serdülő, kamasz, keresi magát. Ki ő, mi legyen, miért van a világon. A történet a fiatalabb és az idősebb gyermek ellentmondásos viselkedéséről izgalmas. Ezek élete tele van kalanddal, váratlansággal. Számomra az irgalmas apa személye nagyon tanulságos. Azt mutatja be, hogyan viselkedik a felnőtt ember. Mindig ugyanaz. Miért? Mert kiforrott egyéniség. Az irgalmas apa, mindig szeret. Szeretettel engedi el fiatalabbik fiát, de ugyanígy fogadja vissza. Az idősebbikhez is szeretettel beszél. Mindig ugyanúgy. Indulat, felháborodás, számonkérés, érzelmi kitörések változásai nélkül. A gyerekek még keresik magukat, az apa már megtalálta saját magát.

Nagyon jó csillagkép, amikor a kereső és a megérkezett beszélgetnek egymással. Az egyik lázad, a másik megért. Az már nehezebb dió, amikor apa és fia mindketten keresnek. Egyik sem tudja, mit

akar. Ezt onnan lehet tudni, hogy a megértés helyett mindenki a másikat vádolja, hogy tönkretette az életét. Nincs tönkretéve semmi, csak az a baj, hogy egyik sem tudja, mit akar. Még érniük kell. Lehet, hogy nyolcvan éves korukig, vagy halálukig, vagy azon is túl.

„Az irgalmas apa ezt a fiút látta a pályában, látta az anyja kezében, látta, amikor még nem tékozolt, és látja amikor már nem fog tékozolni. A mi tragédiánk pedig sajnos az, hogy mindig csak annak látjuk az embert, aki éppen. De jó volna egészben látni! Aki volt, és aki lehet, és aki lesz is, mert az Isten akarja. Az apa látja, hogy fia úton van önmagához”.

(Gyökössy Endre: Lukács örömhíre)

Azt mondja Pascal: „ha egy férfi egy nőt a szépségéért szeret, akkor nem szereti. Mert a himlő bármi-kor tönkre teheti arcát, és akkor ezzel a szeretet is véget ér. És ha valaki az ítélőképességemért vagy az emlékezetemért szeret, vajon tényleg szeret? Nem, mert ezeket a tulajdonságaimat napjában sokszor elveszítem és visszaszerzem”.

Nem a bővli, hanem az eredeti Istentől jövő szeretetet bármilyen próba elé is állítják, nem ijed és futamodik meg, ahogyan Szent Pál mondja, nem szűnik meg soha. Mert tartása Istentől van.

G.F.

A gyász

A halált nehéz elfogadni, hiszen ez azt föltételezi, hogy a saját halálunkkal is képesek vagyunk szembenézni. Ám az elmúlás gondolata súlyos szorongásokat kelt az emberben, s ezért megkísérli azt távortartani magától. Igyekszik úgy tenni, mintha mi sem történt volna, elhárítja, tagadja a tragikus valót. Ha nem veszünk tudomást a veszteségről, ha igyekszünk életünket szerettünk halála után is ugyanúgy alakítani, mint annak előtte, ha elhárítjuk a fáj-

dalmat, s nem adjuk át magunkat a gyásznak, aligha fogunk tudni új életet kezdeni, más kapcsolatok kötni, másféle jövőt kialakítani magunknak. Az élet nem fejeződik be a másik halálával. Az elvesztett házastárs után mással kell az életet folytatni, az elhunyt gyermek helyett másikat kell szülni, s az eltávozott szülő helyét nekünk kell elfoglalnunk a családi rangsorban.

Az előkben óhatatlanul feltámad a bűntudat. Alig akad kivétel, aki ne érezné, hogy valamilyen elintézetlen dolga maradt a halottal, valami olyasmi, amit meg kellene beszélnie vele, meg kellene magyaráznia, helyre kellene hoznia. Felnagyítódnak az egykori vétkek, más léptéket kapnak a régvolt súrlódások, viszálykodások, s egyre hevesebben kínozza a túlélőt a lelkiismeret. „Rosszul bántam vele”, „nem szerettem eléggé”, „megbántottam”, „rossz voltam hozzá”, és „mindez már örökre jóvátehetetlen”. „Úgy kellett elmennie, hogy soha nem tudta meg...” Soha nem tudta meg, mennyire szerették, mennyire megbántak mindent, mennyire megbocsátottak és elfelejtettek minden elfelejtendőt! Súlyos esetben ijesztő méreteket ölthet az önvád, olykor a hátramaradott önmagát hibáztatja, úgy érzi, valamilyen módon közrejátszott az elhunyt halálában figyelmetlenségével, nemtörődömségével, netán akaratlan, tudattalan „halálkivánságaival”, hisz ilyenek is élnek az emberben. Az is előfordul, hogy az életben maradt hozzátartozó úgy érzi: ha a másik meghalt, neki sincs joga tovább élnie. Az idős házaspárok körében nem ritkaság, hogy szabályosan „utánahalnak” elvesztett párjuknak, vagy hogy komoly öngyilkossági gondolatokat forgatnak a fejükben.

Azonosul az elhunyttal

A meg nem élt gyász sajátos jellemváltozásokra is vezethet. A túlélő lassan, szinte észrevétlenül fölveheti az elhunyt szokásait, több dologban is hasonlítani kezdet hozza. Megváltozik a viselkedése, megváltoznak a nézetei,

mintha a halott lelke, szelleme beléje költözött volna. Az azonosulásnak ebben a folyamatában az életben maradt ember lassan elveszíti saját személyiségét, s olyanná válik, mint az elhunyt volt. Igen veszedelmes, ha a túlélő gyakran volt perben - haragban az elhunyttal, esetleg rejtett indulatokkal viseltetett iránta. Ilyenkor vádaskodásait, ellenérzéseit, erőszakosságait, amelyeket az elhunyt iránt táplált, önmaga ellen fordíthatja, s ugyanúgy képtelen lesz megbékélni önmagával, mint ahogyan a halottal sem tudott végleges békét kötni.

Előfordul, hogy az életben maradt hozzátartozó teljesen ugyanúgy éli tovább az életét, mint addig. A lakásban elmozdíthatlanul állanak az elhunyt tárgyai, érintetlenek a szekrényben a ruhái, cipői, olykor még évekkel a halála után is teríték áll számára az asztalon. „Nekem ő él!” — mondja a túlélő, s valóban így is érzi. A valóság helyett egy elképzelt kapcsolatban él, s ez lehetetlenné teszi, hogy visszatérjen a valóságba, új kapcsolatokat kezdeményezzen, új életformát alakítson ki, immár a halott nélkül.

(Dr. Flamm Zsuzsa - Kaszab Zita)
M.T.É.

Létige

19. v.: Ter 14,18-20; Zs 109; 1Kor 11,23-26; Lk 9,11b-17

20. h.: 2Kir 17,5-8.13-15a.18; Zs 59; Mt 7,1-5

21. k.: 2Kir 19,9b-11.14-21.31-35a.36; Zs 47; Mt 7,6.12-14

22. sz.: 2Kir 22,8-13; 23,1-3; Zs 118,33-40; Mt 7,15-20

23. cs.: 2Kir 24,8-17; Zs 78; Mt 7,21-29

24. p.: Ez 34,11-16; Zs 22; Róm 5,5-11; Lk 15,3-7

25. sz.: Siral 2,2.10-14.18-19; Zs 73; Mt 8,5-17

26. v.: 1Kir 19,16b.19-21; Zs 15; Gal 5,1.13-18; Lk 9,51-62

Anyakönyvi hírek

Keresztelés:

Dávid – Zsemberi Attila és Körmenyi Adrienn gyermeke június 11-én;

Vanessa – Csikós Csaba László és Győri Adrienn gyermeke június 12-én a keresztség szentségében részesült templomunkban.

Temetés:

† Kolompár Zoltánt életének 61. évében június 9-én a kiskun-dorozsmai temetőben utolsó útjára kísértük.

P.Gy.

Hirdetések

- Ma Úrnapja van. A délelőtti mise végén lesz a hagyományos Úrnap körmenet.
- A következő vasárnap lesz templomunk búcsú ünnepe. Az ünnepi mise 26-án, a délelőtti szentmise keretében lesz, majd azt követi a búcsú körmenet.
- Azok a házaspárok, akik szeretnének áldásban részesülni a búcsú misén, jelentkezzenek az irodában.
- A ligeti kápolnában vasárnaponként imádkoznak a kedves hívek, ahová délután 4 órától mindenkit szeretettel várnak.

P.Gy.

AEÉGILMNUV → EVANGÉLIUM

Betűkavarodás

Az előző kérdésünkre a helyes válasz: „**Ne aggódjatok tehát a holnapért; a holnap majd aggodízik önmagáért.**” (Mt 6,34)

Az egyik, június 19. és június 26. közötti evangélium rövid részletének betűi kissé összekavarodtak; ABC sorrendbe rendeződtek:

„Aadjkooótv a ahims áéflkló-óprtt, aikk áábknvor beééknpejknnő áhkootzz, bellü degip aadgoórz aafkkors.”

A helyes válaszokat (a bibliai idézetet és a bibliai vers számát) névvel és címmel ellátva, csütörtök estig dobják be a plébánia postaládájába. A **Létige** segít! A helyes megfejtők között egy könyvet sorsolunk ki. A nyertes nevét a július 3-i számban közöljük.

A június 5-i játék nyertese: **Kéri Györgyné** volt.

Sz.A.

Te kit választanál?

Az előző kérdésünkre a helyes válasz: **Az Úr angyala segített.** Így ír a Szentírás: „az Úr angyala éjszaka kinyitotta a börtön ajtaját, kivezette őket, s így szólt hozzájuk: Menjete, álljatok ki a templomban a nép elé, és hirdesétek ennek az életnek az igazságát!”

Új kérdésünk: **Melyik város neve jut eszedbe az alábbiakról: „Lót, súlyos bűnök, tíz igaz ember, tűzeső, ne nézz hátra?”**

1. Róma?
2. Alexandria?
3. Szodoma?
4. Jeruzsálem

A helyes válaszokat névvel és címmel ellátva, csütörtök estig dobják be a plébánia postaládájába. A helyes megfejtők között egy könyvet sorsolunk ki. A szerencsés nyertes nevét a július 3-i számban közöljük.

A június 5-i játék nyertese: **Tapodi Endréne** volt.

M.L.

A plébánia elérhetőségei:

6791 Szeged-Kiskun-dorozsma,
Szent János tér 6.
tel.: (62) 461-228 és (20) 82-32-159
email: dorozsmaiplebania@gmail.com
web: <http://dorozsmaiplebania.hu>

Iroda nyitvatartása:

Hétfő - Péntek: 8:00-12:00

Számlaszámok:

OTP - Plébánia: 11735036-20051895
Sztríha Kálmán Alapítvány:
11735005-20545747
OTP számla - „Főoltárkép restaurálása”: 11735036-20053952

A szerkesztőbizottság tagjai: Gordos Ferdinánd (G. F. - felelős kiadó), Kósa Lászlóné (K.L. -né), Maróti László (M. L.), Moróné Tapody Éva (M. T. É.), Nagy-né Nyíró Katalin (N. -né), Pócsai György (P. Gy.), Szabó József (Sz. J. - tördelés), Szalkai Attila (Sz. A. - tördelés)

A kiadvány elektronikusan is elérhető a <http://dorozsmaiplebania.hu/hetilap> címen.